08/09/2022

Η Εκκλησία της Ελλάδος για την προστασία της ανθρώπινης ζωής και την αποφυγή των αμβλώσεων

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Ελλάδος

Σε όλους τους Ιερούς Ναούς της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών και των Ιερών Μητροπόλεως αναγνώστηκε σήμερα η Εγκύκλιος με τίτλο **«Περί προστασίας της ανθρώπινης ζωής και αποφυγής των αμβλώσεων»**, την οποία εξέδωσε η Διαρκής Ιεράς Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος της 165ης Συνοδικής Περιόδου κατά την τελευταία της συνεδρίαση τον περασμένο Αύγουστο.

Του Νικόλαου Ζαΐμη

Η ημέρα δεν έχει επιλεγεί τυχαία καθώς σήμερα η Εκκλησία εορτάζει τη **Γέννηση της Υπεραγίας Θεοτόκου**. Η Εγκύκλιος είχε φτάσει εδώ και αρκετές ημέρες στις κατά τόπους Ιερές Μητροπόλεις, ωστόσο στο διαβιβαστικό έγγραφο υπήρχε σαφής αναφορά ότι η κοινοποίηση της θα γίνει μόνο κατά την ημέρα την οποία θα διαβαστεί στους ναούς, όπως είχε γράψει το ope.gr.

“Το έμβρυο είναι τέλειος άνθρωπος κατά την ταυτότητα”

Σκοπός της Εγκυκλίου είναι η ενημέρωση χριστεπώνυμου πληρώματος της Εκκλησίας σχετικά με την αξία της ανθρώπινης ζωής. Όπως σημειώνει: *“η εορτή φέρνει στην επιφάνεια και μεγάλες αλήθειες για την ανθρώπινη ταυτότητα και ύπαρξη. Η ζωή του ανθρώπου ως ψυχοσωματικής οντότητας αρχίζει με το θαύμα της γονιμοποίησης, με τη σύλληψη – «εξ άκρας συλλήψεως», όπως λεμε – στη θεολογική γλώσσα -, δηλαδή από τη στιγμή που αρχίζει και η ανάπτυξη τον υλικού σώματος. Το έμβρυο είναι τέλειος άνθρωπος κατά την ταυτότητα, ο οποίος εξελίσσεται και αναπτύσσεται κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης στα μητρικά σπλάγχνα, προσδοκώντας τη γέννηση, για να συνεχίσει την ανάπτυξη κατά τη βιολογική πορεία του, μετά δε και τον βιολογικό θάνατο, να μεταβεί στην αιώνια Όντως Ζωή, αναμένοντας την κοινή Ανάσταση”.*

Υψώνει τη φωνή της για την προστασία της ζωής

Παράλληλα, προτρέπει το πλήρωμα της για τους λόγους που θα πρέπει να αποφεύγεται **η άμβλωση**. *“Η Εκκλησία μας, ως μητέρα της πνευματικής ζωής, που με θέρμη προσεύχεται για την υγεία, τη μακροζωία και την αναγέννηση των γεννημένων, δεν μπορεί να θεωρήσει την επιλογή της άμβλωσης απλώς και μονομερώς σαν ένα νομικό ζήτημα ή απόλυτο ανθρώπινο δικαίωμα της κυοφορούσας το κεκτημένο της σύγχρονης κοινωνίας. Γι᾽ αυτό και υψώνει τη φωνή της για την προστασία της ζωής και της γέννησης των αγέννητων και, αντικρίζοντας την ιερότητα της ανθρώπινης ύπαρξης και ζωής, ζητεί από τις ευλογημένες με τη δυνατότητα της μητρότητος γυναίκες να προστατεύσουν με κάθε τρόπο τον θησαυρό της ζωής που κρατούν στα σπλάγχνα τους και, παρά τις συχνά αντίξοες συνθήκες ή την πιεστική γνώμη των άλλων, να δεχθούν με εμπιστοσύνη και πίστη το δώρο του Θεού”.*

Έκκληση για τη θωράκιση του θεσμού της οικογένειας

Τέλος, απευθύνεται στο σύνολο του πολιτικού κόσμου και κάνει έκκληση για τη θωράκιση του Ιερού Θεσμού της οικογένειας και ιδίως τη στήριξη της πολύτεκνης οικογένειας. Η Εκκλησία της Ελλάδος σημειώνει ότι αναλαμβάνει και η ίδια τις ευθύνες της για να αναδείξει την πνευματική σημασία αυτού του θεσμού, να ενημερώσει συστηματικά τον πιστό λαό μας για το δημογραφικό πρόβλημα και την προστασία του αγέννητου παιδιού, καθώς και να αναλάβει πρωτοβουλίες για την έμπρακτη στήριξη της άγαμης μητέρας και την ουσιαστική μέριμνα για τις μονογονεϊκές οικογένειες.

Αναλυτικά η Εγκύκλιος:

Αγαπητοί μας χριστιανοί, τέκνα τον Θεού αγαπημένα,

Η εορτή τον Γενέσιον της Θεοτόκου, η πρώτη μεγάλη εορτή του εκκλησιαστικού έτους, σηματοδοτεί την απαρχή της Θείας οικονομίας, δηλαδή του θεϊκού σχεδίου της σωτηρίας μας. 0ι πιστοί τιμούμε τη γέννηση της Παναγίας Μητέρας του Κυρίου μας, ύστερα από τη θαυμαστή σύλληψη Της από τη Θεοπρομήτορα Άννα, τη γηραιά μητέρα της.

Η Εκκλησία μας, ενώ τιμά τη μνήμη των Αγίων μας κατά την ημέρα της κοιμήσεως ή του μαρτυρίου τους, στον Κύριο και Σωτήρα μας Χριστό, στην Υπεραγία Θεοτόκο και στον Τίμιο Πρόδρομο τιμά και εορτάζει και τις ημέρες της γεννήσεως, αλλά και της συλλήψεώς τους, θεωρώντας τα γεγονότα αυτά ως ιδιαιτέρως σημαντικά για τη σωτηρία μας, έχοντας σχέση με την ενανθρώπηση τον Θεού.

Μεταξύ, λοιπόν, των άλλων θεολογικών αληθειών, η εορτή φέρνει στην επιφάνεια και μεγάλες αλήθειες για την ανθρώπινη ταυτότητα και ύπαρξη. Η ζωή του ανθρώπου ως ψυχοσωματικής οντότητας αρχίζει με το θαύμα της γονιμοποίησης, με τη σύλληψη – «εξ άκρας συλλήψεως», όπως λεμε – στη θεολογική γλώσσα -, δηλαδή από τη στιγμή που αρχίζει και η ανάπτυξη τον υλικού σώματος. Το έμβρυο είναι τέλειος άνθρωπος κατά την ταυτότητα, ο οποίος εξελίσσεται και αναπτύσσεται κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης στα μητρικά σπλάγχνα, προσδοκώντας τη γέννηση, για να συνεχίσει την ανάπτυξη κατά τη βιολογική πορεία του, μετά δε και τον βιολογικό θάνατο, να μεταβεί στην αιώνια Όντως Ζωή, αναμένοντας την κοινή Ανάσταση. Ο άνθρωπος δεν πεθαίνει όταν σταματά η αναπνοή του ούτε όταν παύει να χτυπά η καρδιά του. Ο άνθρωπος συνεχίζει.

Ούτε πάλι γεννιέται όταν αρχίζει η πρώτη του αναπνοή με τον τοκετό. Έχει ήδη ξεκινήσει το ταξίδι του από τη στιγμή της συλλήψεώς του.

Η αρχή της ύπαρξής του, η απόκτηση της ιερής ταυτότητάς του, η δημιουργία τον προσώπου του, μάλιστα «κατ' εικόνα Θεού», ταυτίζεται με αυτήν τη μοναδική στιγμή και τότε δημιουργείται «υπό τον Κυρίου εκ του μη όντος », τότε μεταβαίνει από την ανυπαρξία στην ύπαρξη, τότε αποκτά την ουσία της αξίας του. Και από τότε οφείλουμε τον σεβασμό και την προστασία μας, ιδίως τότε που δεν φαίνεται, που δεν έχει φωνή ούτε δύναμη, έχει όμως ζωή, ύπαρξη και άρα, αξία. Προς επίρρωση τούτων, αρκεί να αναλογιστούμε ότι σύμφωνα με την πίστη της Εκκλησίας, ο Ιησούς Χριστός είναι τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος και στο Θαβώρ μεταμορφούμενος εν δόξη, και ως βρέφος κενούμενος στη Βηθλεέμ, αλλά και ως έμβρυο σαρκούμενος στη Ναζαρέτ! Δυστυχώς, όμως, στις μέρες μας υπάρχουν επιστημονικές δήθεν θεωρήσεις που αμφισβητούν αυτήν την αξία του εμβρύου, υπάρχουν κοινωνικές αντιλήψεις που το εγκαταλείπουν απροστάτευτο, στερώντας του το προνόμιο της ζωής, υπάρχει νομολογία που θωρακίζει νομικά τις εκτρώσεις, αλλά όχι και το δικαίωμα του εμβρύου στη ζωή, δικαιολογώντας έτσι την ανθρώπινη αγριότητα. Και φθάσαμε στο σημείο ο ετήσιος αριθμός των δηλωμένων εκτρώσεων παγκοσμίως να ξεπερνά τα 50 εκατομμύρια, να πλησιάζει αυτόν των θανάτων από όλες τις υπόλοιπες αιτίες, να είναι σχεδόν πενταπλάσιος από τον αριθμό των θανάτων από την ασθένεια τον καρκίνου. Μάλιστα και στην πατρίδα μας, που πληθυσμιακά φθίνει με γοργούς ρυθμούς, υπερβαίνει κατά πολύ, σύμφωνα με τα υπάρχοντα στοιχεία, τον αριθμό των γεννήσεων. Κάτι αντίστοιχο ισχύει για όλες τις λεγόμενες ανεπτυγμένες περιοχές του πλανήτη, στις οποίες παρατηρείται διαρκώς αυξανόμενη γήρανση τον πληθυσμού.

Η Εκκλησία μας, ως μητέρα της πνευματικής ζωής, που με θέρμη προσεύχεται για την υγεία, τη μακροζωία και την αναγέννηση των γεννημένων, δεν μπορεί να θεωρήσει την επιλογή της άμβλωσης απλώς και μονομερώς σαν ένα νομικό ζήτημα ή απόλυτο ανθρώπινο δικαίωμα της κυοφορούσας το κεκτημένο της σύγχρονης κοινωνίας. Γι᾽ αυτό και υψώνει τη φωνή της για την προστασία της ζωής και της γέννησης των αγέννητων και, αντικρίζοντας την ιερότητα της ανθρώπινης ύπαρξης και ζωής, ζητεί από τις ευλογημένες με τη δυνατότητα της μητρότητος γυναίκες να προστατεύσουν με κάθε τρόπο τον θησαυρό της ζωής που κρατούν στα σπλάγχνα τους και, παρά τις συχνά αντίξοες συνθήκες ή την πιεστική γνώμη των άλλων, να δεχθούν με εμπιστοσύνη και πίστη το δώρο του Θεού. Επιπλέον, απευθύνεται στο σύνολο του πολιτικού κόσμου και κάνει έκκληση για τη θωράκιση του Ιερού Θεσμού της οικογένειας και ιδίως τη στήριξη της πολύτεκνης οικογένειας. Παράλληλα, αναλαμβάνει και η ίδια τις ευθύνες Της για να αναδείξει την πνευματική σημασία αυτού του θεσμού, να ενημερώσει συστηματικά τον πιστό λαό μας για το δημογραφικό πρόβλημα και την προστασία του αγέννητου παιδιού, καθώς και να αναλάβει πρωτοβουλίες για την έμπρακτη στήριξη της άγαμης

μητέρας και την ουσιαστική μέριμνα για τις μονογονεϊκές οικογένειες.

Τέκνα εν Κυρίω ευλογημένα,

Η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος απευθύνει προς όλους έκκληση για διαρκή προσευχή και μετάνοια, ώστε η ζωή να μη νικηθεί από τις θανάσιμες επιλογές των ανθρώπων. Η εσκεμμένη και άκριτη αφαίρεση μιας ζωής είναι αντίθετη προς τον οφειλόμενο σεβασμό μας στην ιερότητα της θείας δημιουργίας και μάλιστα στην κορωνίδα αυτής, τον άνθρωπο, απομακρύνει την ενέργεια του Θεού από τη ζωή μας και φυγαδεύει τη χάρη Του.

Αγωνιζόμαστε να δεχόμαστε με χαρά και ελπίδα τη γέννηση κάθε παιδιού ως μέρος της Οικονομίας του Θεού για τη σωτηρία του κόσμου και την απαλλαγή από τη φθορά του θανάτου, όπως ολοφάνερα φαίνεται τούτο και στην υμνογραφία της εορτής τον Γενεθλίου της Θεοτόκου: «Η γέννησίς σου Θεοτόκε, χαράν εμήνυσε πάση τη οικουμένη, εκ σου γαρ ανέτειλεν ο Ήλιος της δικαιοσύνης, Χριστός ο Θεός ημών, και λύσας την κατάραν, έδωκε την ευλογίαν, και καταργήσας τον θάνατον, εδωρήσατο ημίν ζωήν την αιώνιον».

Δείτε την Εγκύκλιο πατώντας ΕΔΩ